

**LD ŠLJUKA
ZLATAR BISTRICA**

1960 - 2010

Autori tekstova monografije:

Daniel Klancir, inž.

Mirko Kuntić

Berislav Levar, dr.vet.med.

Miroslav Matko, inž.

Željko Sugnetić, mr.krim.

Ivan Šantek, dr.med.

Izdavač:

Lovačko društvo „Šljuka“ Zlatar Bistrica

Za izdavača:

Berislav Levar

Lektor:

Bojana Andrec, prof.

Oblikovanje, prijelom, obrada fotografija:

Tisak:

Naklada : 150 komada

Lovačko društvo „Šljuka“

Zlatar Bistrica

1960. - 2010.

Zlatar Bistrica, 2010.g.

SADRŽAJ

1. PREDGOVOR.....	
2. UVOD.....	
3. POVIJESNI RAZVOJ ZLATAR BISTRICE.....	
4. 1. POVIJEST LOVA I LOVSTVA.....	
4. 2. POVIJEST L.D. „ŠLJUKA“ ZLATAR BISTRICA.....	
5. 1. NAJZASLUŽNIJI ČLANOVI L.D. „ŠLJUKA“ ZLATAR BISTRICA.....	
5. 2. SVI PREDSEDNICI UDRUGE.....	
6. 1. LOVNO-GOSPODARSKA OSNOVA I GOSPODARENJE LOVIŠTEM.....	
6. 2. LOVNA DIVLJAČ U LOVIŠTIMA L.D. „ŠLJUKA“.....	
6. 3. GRANICE LOVIŠTA.....	
6. 4. TLO I KLIMA.....	
6. 5. ZAŠTITA PRIRODE.....	
6. 6. PROBLEMI KRIVOLOVA U ODNOSU NA GOSPODARENJE.....	
7. LOVAČKI DOM.....	
8. 1. LOVNO STRELJAŠTVO L.D. „ŠLJUKA“.....	
8. 2. LOV I EKOLOGIJA.....	
8. 3. „JAVOROVA STAZA ZDRAVLJA“ U LOVIŠTU L.D. „ŠLJUKA“ ZLATAR BISTRICA.....	
9. O LOVAČKIM PRAVILIMA I OBIČAJIMA.....	

1. PREGOVOR

Uz Krapinu, u središtu Hrvatskog zagorja, na pitomim zagorskim bregima načičkanim kletima i vinogradima, obraslim šumama i prekrivenim livadama i sve rjeđim oranicama između zagorskog čovjeka, prirode i divljači, od davnina je poveznica lovac. Od davnina, kada je lovio da preživi i prehrani obitelj, preko 1960. godine do danas, kada se taj isti lovac organizirao i ovog ljeta gospodnjega 2010. slavi 50 (pedeset) godina organiziranog rada i postojanja u Lovačkoj udruzi „Šljuka“ Zlatar Bistrica u lovištu Zlatar Bistrica. Kao i njegov predak lovi ali ne samo zbog hrane, već i radi uživanja u lovu i blagodatima prirode, ljubomorno pazeći i čuvajući ono što su mu pretci ostavili za budućnost nadolazećih naraštaja. Rijetki su danas koji uzimaju od prirode, a da opet vraćaju u prirodu, više nego što uzmu. Ali takvi smo mi lovci. Dajemo da bismo mogli pokupiti tek mrvice sa stola prirode i znamo to cijeliti i čuvati.

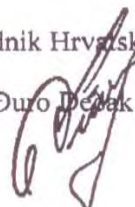
Želim čestitati Lovačkoj udruzi "Šljuka" Zlatar Bistrica i svim lovcima članovima udruge 50 godina uspješnog rada na zaštiti divljači i prirode, na promicanju lovačke kulture i tradicije te očuvanju lovačkih običaja koji će ostaviti i svoj pisani trag kroz ovu knjigu.

Uspješan daljnji rad svim lovcima uz lovački pozdrav

dobra kob.

Predsjednik Hrvatskog lovačkog saveza

Đuro Đežak

2. U V O D

Kad se naniže 50 godina postojanja i djelovanja nekog društva, to je već sasvim sigurno dovoljan razlog da se takva obljetnica obilježi na poseban način. Iako živih osnivača Lovačkog društva „Šljuka“ Zlatar Bistrica više nema među nama, dovoljan je broj starijih članova koji u svojim sjećanjima čuvaju bezbroj podataka, a također je prikupljen izvjestan broj dokumenata od vremena osnivanja Društva do danas.

Željom starijih članova, te uz značajnu podršku mlađih, pokrenuta je inicijativa da se ovaj lijepi jubilej obilježi izdavanjem monografije, odnosno povijesti nastanka Društva, kao i njezinog djelovanja u minulih 50 godina.

Za očekivati je da se ovdje mogu potkrasti i neke netočnosti ili oskudni opisi kojih zbivanja, pa u tom slučaju unaprijed molimo za razumijevanje. Do toga dolazi nehotice, jer je mnogo zabilježenih podataka, nažalost, izgubljeno stjecajem raznih okolnosti, tako da nedostaju glavni imenici članstva, knjige urudžbenog zapisnika, arhivirani dokumenti o aktivnostima Društva i još podosta toga. Sjećanja također izblijede pa će ovo djelo biti jedna zahvala prošloj generaciji, kao i pisana baza sadašnjoj i budućim generacijama. Tako će ga uvijek moći čitati i sjetiti se onih koji su položili temelje ovog Društva, njihovih aktivnosti i napora da stvore jednu zdravu, kolegijalnu, solidarnu i dobroteljnu grupu ljudi bez obzira na obrazovanje, materijalne mogućnosti, životnu dob i druga opredjeljenja. Naravno, nadamo se da će biti i uporište za eventualno proširenje u nekim drugim obljetnicama.

Idejni začetci Lovačkog društva „Šljuka“ Zlatar Bistrica sežu, koliko nam govore priloženi dokumenti, do 26. travnja 1959. godine kada je na godišnjoj skupštini, tada još jedinstvenog Lovačkog društva „Zajček“ Zlatar, donesena odluka o dijeljenju lovišta na dva dijela, dakle i osnivanju novog lovačkog društva.

3. POVIJESNI RAZVOJ ZLATAR BISTRICE

Mjesto Zlatar Bistrica smješteno je uz desnu obalu rijeke Krapine, na sjecištu državne ceste Lepoglava-Zagreb i Varaždin-Zabok, te željezničke pruge Čakovec-Zagreb u središtu Hrvatskog zagorja. Nastalo je spajanjem zaselaka Donji Brestovec i Gornji Brestovec, koji se nalaze zapadno uz cestu, i zaselka Grančari, koje se nalazi istočno uz cestu. Izgradnjom željezničke postaje 1911. godine mjesto dobiva naziv Zlatar Bistrica. Samo ime nastalo je zbog toga što su se tu istovarivali željeznički tereti za susjedna mjesta Zlatar i Mariju Bisticu, te je spajanjem imena tih susjednih mjesta nastalo ime Zlatar Bistrica.

Kolodvor u Zlatar Bistrici 30-tih godina prošlog stoljeća

Prolaskom željezničke pruge 1886. godine pa nadalje, mjesto se ubrzano razvija u prometnom, trgovačkom i gospodarskom smislu te postaje jedno od jačih središta u zagorskoj regiji. Takav razvoj prati i porast stanovništva, što za sobom povlači potrebe za obrazovanjem, pa se već 1927. godine otvara Pučka četverorazredna škola koja prerasta u osmogodišnju školu 1958. godine.

Škola 30-tih godina 20. stoljeća

Začetci poštanskog prometa zabilježeni su 1936. godine, a prva zgrada pošte izgrađena je 1938. godine uz glavnu prometnicu u Zlatar Bistrici.

Zlatar Bistrica postaje općinsko središte 1962. godine spajanjem tadašnjih općina Zlatar i Konjščina te postaje najveća općina u Hrvatskom zagorju s oko trideset tri tisuće stanovnika. Tako postaje, pored gospodarskog, vrlo jako administrativno središte istočnog dijela Zagorja. Osamostaljenjem Republike Hrvatske, sjedište općine 1992. godine seli se u Zlatar. Već 1993. godine, novim teritorijalnim ustrojem Republike Hrvatske, Zlatar Bistrica ponovno postaje općinsko središte koje pokriva teritorij bivše Mjesne zajednice veličine 25 km², s 2830 stanovnika.

Općinu čine zaselci: Ervenik, Opasanjek, Lipovec, Veleškovec, Zlatar Bistrica i Lovrečan. Stanovništvo općine Zlatar Bistrica, koje je uglavnom katoličke vjeroispovijesti, iskazalo je želju za vlastitom župom te se ona osniva 1994. godine dismembracijom Župe Zlatar. Odmah se pristupa konstruiranju crkve koja se brzom izgradnjom stavlja u funkciju 22. lipnja 1997. godine pod nazivom crkva sv. Ivana Krstitelja.

U općini Zlatar Bistrica postoji nekoliko kulturno-povijesnih spomenika i znamenitosti: spomenik Stjepanu Radiću ispred Doma kulture u samom centru Zlatar Bistrice, Kurija Kallayevih iz 1750. godine smještena u Grančarima, kapela sv. Lovre u Lovrečanu iz 1334. godine te crkva sv. Ivana Krstitelja.

Zgrada Općine Zlatar Bistrica

Panorama Zlatar Bistrice

4. 1. POVIJEST LOVA I LOVSTVA

Među mnogim pitanjima koja se u području lovstva postavljaju, često pitanje na koje nailazimo jest: što je starije, lov ili krivolov? Od samih početaka ljudskoga roda postojao je lov. U tim počecima on je bio način opstanka, što zbog obrane od divljih zvijeri, pribavljanja hrane, korištenja kože i krzna kao odjevnih predmeta, kao i za druge potrebe. Dakle prvenstvo pripada lovu.

O važnosti lova od samih početaka ljudskog roda pa nadalje govori i potreba za štovanjem božanstava lova kod raznih naroda u davna vremena. Nama najbliža možda je rimska božica Dijana, zatim sv. Eustahije, a u 16. stoljeću tu ulogu kod nas preuzima sv. Hubert koji se slavi 3. studenoga.

Razvojem ljudskog roda od prvobitne zajednice pa nadalje razvijao se lov, a s njime i metode lova, pa i oružja. Tako je sve više dolazilo i do raslojavanja među ljudima i lovcima. U samim počecima svi su bili jednaki. Nadalje se status mijenjao prema snazi, uspješnosti, lovačkom znanju i drugim karakteristikama. Osim toga materijalna i politička snaga lovaca igrala je sve veću ulogu pa lov postaje samo privilegija bogatih. Zbog potrebe za mesom, ali i drugih pobuda, pojedinačno ili organizirano javlja se krivolov. Tu se već može govoriti i o klasnim suprotnostima.

Hrvatsko zagorje smješteno je između Medvednice na jugu, Ivanšćice na sjeveru, Varaždina i rijeke Drave na istoku te rijeke Sutle na zapadu. Mnogi spomenici iz prošlosti govore da na tom relativno malom prostoru ljudi žive od davnina. Ništa neočekivano jer to je kraj u kojem je priroda napravila čuda obdarivši ga nenadmašnim ljepotama. Južno od Ivanšćice razvio se labirint prekrasnih brežuljaka koji se spuštaju u dolinu rijeke Krapine, a čija se ravnica proteže sve do rijeke Save. Teško je reći jesu li ljepši oblici ovog krajolika ili biljni pokrov. Sve to prepoznala je i divljač koja je tu obitavala i razmnožavala se. Tako se ovdje nalaze mnoge ptičje i životinjske vrste koje su domarice, kao i velik broj selica.

Gotovo u samoj sredini Hrvatskog zagorja, uz rijeku Krapinu, nešto južno a više prema sjeveru, smješteno je lovište pod brojem II/123 Zlatar Bistrica.

Najznačajnija promjena na ovim prostorima dogodila se nakon II. svjetskog rata. Tada je došlo do znatnih promjena u organizaciji društveno-političkog sistema, što je bitno utjecalo i na razvoj lovstva. Organizirana su lovišta u kojima su mogli loviti svi koji su položili lovački ispit, a bili su organizirani u lovačka društva. Lovišta su uglavnom formirana prateći društveno-političku organizaciju tadašnje Republike Hrvatske.

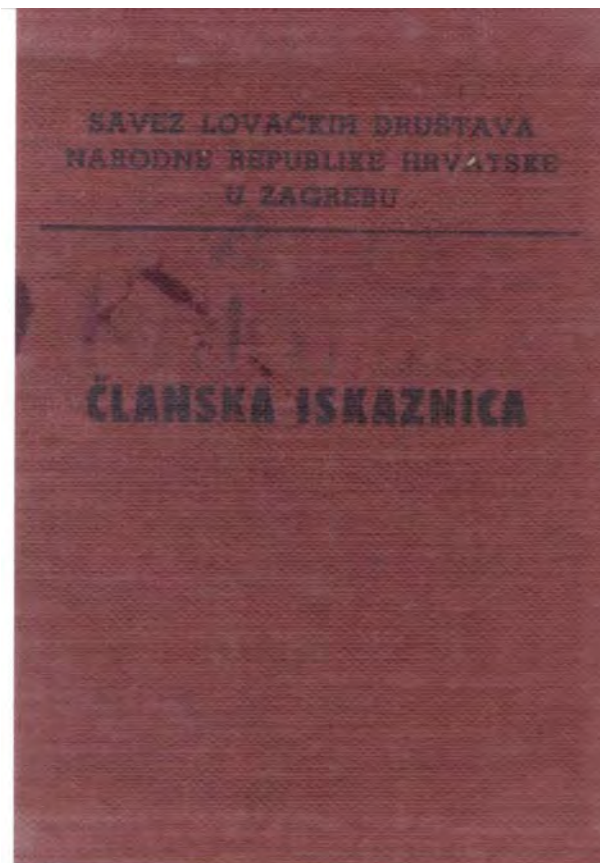
U to vrijeme formirano je Lovачko društvo Zlatar koje je zauzimalo teren tadašnje općine Zlatar, a djelovalo je u okviru Saveza lovačkih udruga kotara Krapina te u sklopu toga u Savezu lovačkih udruga Narodne Republike Hrvatske. Tada se već smatralo bitnim i potrebnim organizirati lovočuvarsku službu. Jedan od prvih lovočuvara bio je Alojz Mikulec iz Veleškovca, kasnije jedan od osnivača Lovачkog društva „Šljuka“ Zlatar Bistrica. Dakle bio je državni zaposlenik, čuvar lova. U Lovачko društvo „Zajček“ Zlatar uključivali su se, između ostalih, i lovci s našeg područja. Tako organizirano lovište i lovačko društvo djelovali su do nastanka Lovачkog društva „Šljuka“ Zlatar Bistrica.

SAVEZ LOVAČKIH DRUŠTAVA HRVATSKE U ZAGREBU
SAVEZNA ČLANSKA ISKAZNICA br. 45729
 Gosp. Mikulec Alojz
 zvanje čuvarkova
 boravište Valeskovac
 član lov. društva SLAŠK
 uplatio je saveznu članarinu za god. 1947.
 U Zagrebu, dne 6. I. 1947.
 Predsjednik: [signature] Tajnik: [signature]
 Tipograf: - 47 - 2005

Savezna članska iskaznica Mikulec Alojza iz 1947.g.

SAVEZ LOVAČKIH DRUŠTAVA NARODNE REPUBLIKE HRVATSKE U ZAGREBU
 Broj: 45729
 Članska iskaznica
 za Mikulec Alojz
 zanimanje polj.
 boravište Valeskovac
 član lov. društva Slask
 Iskaznica vrijedi samo uz ličnu legitimaciju.
 Zagreb, 30. I. 1947.
 Tajnik: [signature] Predsjednik: [signature]
Mikulec Alojz
 Vlasnik

Članska iskaznica Mikulec Alojza iz 1949.g.

Naslovnica Članske iskaznice

4. 2. POVIJEST LD „ŠLJUKA“ ZLATAR BISTRICA

Dana 03.10.1959.godine dio lovaca LD „Zajček“ Zlatar predvođeni Dragutinom Đurek odlučilo se izdvojiti i osnovati novo lovačko društvo. Tu skupinu činilo je 17 lovaca sa područja Zlatar Bistrica i okolice. Postupak razduživanja i osnivanja Lovačkog društva trajao je sve do 21.04.1960.godine, kada je osnovano LD „Šljuka“ Zlatar Bistrica, koje taj dan slavi kao dan svog osnivanja.

- *Prijedlog za ispravku granice lovišta LD “Zajček“ Zlatar od 3. 7. 1959. g.*
-

NARODNA REPUBLIKA HRVATSKA
Kotar Krapina
NARODNI ODBOR OPĆINE ZLATAR
Odsjek za privredu i kom.poslove
Broj: o2- 3000/1-59.
Zlatar, 3.VII.1959.godine

NARODNI ODBOR KOTARA
/ Sekretarijat za privredu /

dy
K R A P I N A

Predmet: Lovačko društvo "Zajček"
Zlatar, prijedlog za ispravku
granice lovišta.

U prilogu dopisa dostavljamo Vam zahtjev Lovačkog društva " Zajček " iz Zlatara o izmjeni granice njegovog lovišta i to tako, da od sadašnjeg jednog postanu dva lovišta. Uz zahtjev dostavljamo obrazloženje Brušta, kao i nacrt o novim granicama lovišta.

Cijeli predmet ustupa se Vama na daljnji postupak u smislu propisa člana člana 9. Zakona o lovu u vezi sa propisom člana 46., točka 1. Zakona o nadležnosti općinskih i kotarskih narodnih odbora i njihovih organa /Narodne novine broj 64/57./.-

Smrt fašizmu - sloboda narodu !

V.d.šefa odsjeka :
Josip Mikulec

Primljeno			
Preplaceno			
Trgovljeno			
Premiti	3. VII. 59		<i>Pliny</i>

Rješenje kojim se određuju granice lovišta Zlatar i tada nazivanog lovišta Veleškovec od 28. 10. 1959.g.

NARODNA REPUBLIKA HRVATSKA
NARODNI ODBOR KOTARA KRAPINA
Sekretarijat za privredu

BROJ 104-5305/1-1959.

Krapina, 28. X. 1959.

NARODNI ODBOR OPĆINE
ZLATAR - KRAPINA

Primljen 30. X. 59.

Org. jes.	1. o. l.	Prilog	Vrijednost
02	13474		

Na temelju člana 46 točke 1 Zakona o nadležnosti narodnih odbora općina i kotara i njihovih organa, člana 9. i 10. Zakona o lovu, kao i Zaključka Savjeta za poljoprivredu MOK-a Krapina, na sjednici održanoj dana 3. X. 1959. godine donosi se sljedeće

R J E Š E N J E

Kojim se određuju granice lovišta Zlatar i lovišta Veleškovec kako slijedi:

1. Lovište Zlatar

Južna granica lovišta ide potokom Krapina od kolnog mosta na glavnoj cesti Zlatar-M. Bistriča (što je ujedno i općinska granica prema M. Bistrici), zatim ide prema zapadu rijekom Krapina do ulaza u ruku potoka Vojsak, te potokom Vojsak prema sjeveroistoku i sjeveru do mosta na istom potoku, kojim prelazi industrijska željeznička pruga za rudnik Bukovec. Od mosta ide dalje industrijskom prugom i putem do rudnika Martinci - zatim jarkom od rudnika Martinci i to istočnim krakom šuma Bedelišće do puta kod Gorišćice, a zatim istim putem prema sjeveru, te presjekavši državnu cestu Zlatar - Maše kod mjesta Tribetine dolazi putem ispod sela Cetinovca do tromedje lovišta Zlatar-Maše-Lobor (ova opisana granica od potoka Krapina do tromedje lovišta je ujedno i općinska granica prema Bedakovićima). Od ove tromedje granica lovišta Zlatar ide točno granicom poručne općine Martinci od zapada prema istoku putem do potoka Bijele, a dalje sjeveroistočnim pravcem šumskim putem na zaselak Viški - pa dalje putem na zaselak Počkaji i dalje putem u sjevernom pravcu na zaselak Vlahski i dalje u istom pravcu do puta, koji vodi od zaselka Buntaki na selo Martinšćina, gdje je tromedje lovišta Zlatar-Lobor i državno lovište Ivančica. Od ove tromedje granica ide putem kroz selo Martinšćina u istočnom pravcu na selo Repno i dalje ide putem, te izlazi na općinsku cestu desetak metara južno od oršta Belec, a dalje ide na istok općinskom cestom preko sela Završje i dalje prema istoku cestom na selo Selnicu Gornju do granice općine Konjšćina. Tu je ujedno i tromedje lovišta Zlatar-državno lovište Ivančica i lovište Budinšćina. Odatve ide granica prema jugu potokom Selnica, (koji je ujedno i granica između općine Zlatar i Konjšćine) do ispod sela D. Selnica, a zatim poljskim putem preko sela D. Selnice u jugozapadnom pravcu na selo Petruševac, zaselak Kukoi i dalje putem na selo Višenovec, pa dalje putem, koji ide između Kalajevе šikare i šuma Ratkevina i dalje u jugozapadnom pravcu putem za zaselak Batina D. -Crkvene meže, pa dalje putem na Veliko Selo i istim putem u zapadnom pravcu prema Zlataru do kuće Metzger. Odatve se granica oštro spušta prema jugu putem sve do Kaštela-Carev grad, a odatve u zapadnom pravcu

do ceste, koja ide iz Zlatara za Mariju Bistricu u južnom pravcu do mosta na rijeci Krapini odakle je i opisana granica.

Lovište Zlatar ima površinu 4.040 ha.

II. Lovište Veleškovec

Na zapadu počinje granica od kolnog mosta na rijeci Krapini, i ide cestom koja vodi iz M. Bistrice u Zlatar i ide u sjevernom pravcu do sela Kaštal, a zatim u istočnom pravcu putem do Caravog Grada u istom selu, a odatle putem prema sjeveru do kuće Metzger. Odatle kreće granica putem na istok za Batinu Donju, Veliko Selo, a zatim putem kraj kapelice Batina Donja i dalje putem prema sjeveroistoku između Kalajeva Šikara i šume Batkovic, te se spušta u selo Višakovac, a zatim nastavlja putem u istočnom pravcu za selo Petruševac, zaselek Kubi i dalje istim putem prema istoku za Donju Selnicu sve do potoka Selnice, gdje je tronedža lovišta Vreškovec, - Budinčina - Zlatar. Odatle granica ide u južnom pravcu potokom Selnica do između starog rudnika Konjščina, a zatim se šumskim putem kroz šumu Osvojje u jugozapadnom pravcu penje na vrh Visac, a odatle u jugozapadnom pravcu putem prema zaseoku Buntaki prelazeći cestu Batina Konjščina i Batinski potok kod Skofovog mlina izbija seoskim putem do puta za selo Brlekovo. Dalje ide granica u južnom pravcu kroz selo Brlekovo i ide tim putem ispod sela za selo Lipovec do potoka, koji teče između sela Lipovec i Turmišće. Zatim dalje ide istim potokom do njegovog ušća u rijeku Krapina nešto sjevernije od željezničke stanice Lipovec, a dalje rijekom Krapinom u zapadnom pravcu do mosta na cesti Zlatar-M. Bistrica.

Lovište Veleškovec ima površinu od 3.260 ha.

O b r a z l o ž e n j e

Prijedlog za cjepanje dosadašnjeg lovišta lovačkog društva "Zajčak" iz Zlatara dalo je to društvo po donesenom zaključku godišnje skupštine toga društva održane dana 26. IV. 1959. godine, a koje je uslijedilo na temelju analize rada toga društva i postizavanja dosadašnjih uspjeha na uzgoju plamenite divljači u tom društvu. Dosadašnje lovište je po svojoj površini zapimalo 7.300 hektara površine, te je kao takovo bilo preglonazno da bi se na istome moglo voditi neko intenzivno lovno gospodarstvo i da bi se u cijelosti mogli iskoristiti svi prirodni uslovi toga lovišta za uzgoj divljači. Osim toga to je lovište imalo 50 članova, te je po upravi dosadašnjeg društva teško bilo vršiti kontrolu rada svakoga lovca na tako velikom prostoru, a što će svakako sa formiranjem dvaju lovišta i smanjenjem lovnog površine biti omogućeno.

Uočivši gornje Narodni odbor općine Zlatar svojim rješenjem broj 03-3000/1-1959. od 4. VIII. 1959. dao je suglasnost o izdvojenju t. j. cjepanju prijašnjeg lovišta Zlatar na dva dijela.

Obzirom na napred izneseno donešeno je prednje rješenje kako je u dispozitivu navedeno.

Protiv ovog rješenja nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana po primitku rješenja taksinamu na 200 dinara Izvršnom vijeću NR Hrvatske - Sekretarijatu za šumarstvo, a putem ovoga Sekretarijata za privredu.

S. P. - S. N. I

O tom obavijesti

1. Lovačko društvo Zlatar,
2. Lovačko društvo Veleškovec,
3. NOO-e Zlatar,
4. Savez lovačkih društava kotara Krapina,
5. Sekret.za privredu - ovdje,
6. Šumarska inspekcija - ovdje,
7. A r h i v a - ovdje.

*Uređ na brzini i po
pravilnosti*

asa

Sl. U. K. 1959.

[Handwritten signature]

Dokument o potrebi izrade katastra lovišta, te usluga bonitiranja istog od 21. 12. 1959. g.

NARODNA REPUBLIKA HRVATSKA
Kotar Krapina
NARODNI ODBOR OPĆINE ZLATAR
Odsjek za privredu i kom. poslo ve
Broj: o2- 5cl3/1-59.
Zlatar, 21. XII. 1959. godine

LOVAČKO DRUŠTVO "A ZAJČEK "

Z L A T A R

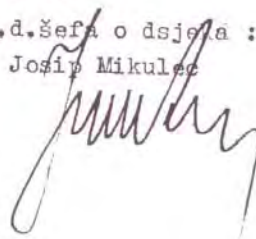
Ovaj NOO platio je Kotarskom lovačkom savezu Krapina potrební iznes za izvršenje usluga bonitiranja lovišta na našem području. Da bi se taj posao mogao obaviti potrebno je, da Vaše društvo dađe po stručnjacima iz Katastra u Zlataru izraditi katastar svojega lovišta u omjeru 1 : 50.000 i pored toga dati točan opis markantnih crta granice lovišta.

Naša općina je prema planu Kotarskog lovnog saveza među prvima za vršenje poslova bonitiranja, to je potrebno da se odmah nakon primitka ovo-ga dopisa stavite u vezu sa katas-tarskim stručnjacima radi izrade potrebne dokumentacije i da odmah nakon toga toga te podatke dostavite Savezu lovačkih društava kotara Krapina u Krapini.

Smrt fašizmu - sloboda narodu !

V.d. šefa odsjeka :

Jošip Mikulec

Rješenje – odobrenje osnivanja i rada LU “Šljuka“ Zlatar Bistrica od 21. 4. 1960. g.

NARODNA REPUBLIKA HRVATSKA
NARODNI ODBOR ŽOTARA KRAPINA
ODJEL ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
B r o j 4732/l-IV-5-1960.
21. IV. 1960.

NARODNA REPUBLIKA HRVATSKA
NARODNI ODBOR OPĆINE
Z L A T A R — ŽOTAR KRAPINA

Prih. broj: 6			
Org. broj	broj	Prilog	Upr. broj
05	2657/1		

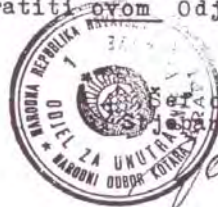
Narodnom odboru općine
/Odjel za opću upravu i društvene službe /

Zlatar

Predmet: Lovačko društvo "Šljuka"
Zlatar Bistrica, odobrenje
osnivanja i rada, rješenje
se dostavlja.

U prilogu vam dostavljamo rješenje o odobrenju osnivanja i
rad predmetnog društva, jedan primjerak odobrenih i potvrđenih pravila
i jedan primjerak programa rada, da sve to uručite tajniku društva
Ružić Milanu i potpisanu dostavnicu vratiti ovom Odjelu.

Priloga: 3 4

Šeratsjeka :
Habjanec

- Rješenje o ispravku granice lovišta Zlatar i lovišta Veleškovec od 15. 10. 1960.g.

NARODNA REPUBLIKA HRVATSKA
NARODNI ODBOR KOTARA KRAPINA
ODJEL ZA PRIVREDU

BROJ: 04-5305/2-1960.

Krapina, 15.X. 1960.

NARODNA REPUBLIKA HRVATSKA
NARODNI ODBOR OPĆINE
ZLATAR - KOTAR KRAPINA

Priloga: 1 9. XII. 1960

№	Prilog	Priloga
05	7442/1	-

Na temelju člana 46 tač. 1 Zakona o nadležnosti narodnih odbora općina i kotara i njihovih organa, člana 9 i 10 Zakona o lovu, kao i saključka Savjeta za poljoprivredu Narodnog odbora kotara Krapina, na sjednici održanoj 6. X. 1960. godine donosi se sljedeće

R J E Š E N J E

Rješenje ovog Narodnog odbora kotara broj 04-5305/1-1959. mijenja se tako da ono glasi: granica lovišta Zlatar i lovišta Veleškovec utvrđuje se:

I. Lovište Zlatar:

Južna granica lovišta ide potokom Krapina od kolnog mosta na glavnoj cesti Zlatar-Marija Bistrica (što je ujedno i općinska granica prema Mariji Bistrici), zatim ide prema zapadu rijekom Krapina do ušća u nju potoka Vojssek, te potokom Vojssek prema sjeveroistoku i sjeveru do mosta na istom potoku, kojim prelazi industrijska željeznička pruga za rudnik Bakovec. Od mosta ide dalje industrijskom prugom i putem do rudnika Martinci-zatim jarkom od rudnika Martinci i to istočno kroz šuma Belišće do puta kod Gorišice, a zatim istim putem prema sjeveru, te presjekavši državnu cestu Zlatar-Maše kod mjesta Tribetine dolazi putem ispod sela Gotinovec do tromedje lovišta Zlatar-Maše-Lebor. (Ova opisana granica od potoka Krapina do tromedje lovišta je ujedno i općinska granica prema Bedekovšini). Od ove tromedje granica lovišta Zlatar ide tačno granicom poravnice općine Martinci od zapada prema istoku putem do potoka Rijeka, a dalje sjeveroistočnim pravcem šumskim putem na sasvlak Viški- pa dalje putem na sasvlak Požgaji i dalje putem u sjevernom pravcu na sasvlak Vlahki i dalje u istom pravcu do puta, koji vodi od saslack Buntaki na selo Martinšćina, gdje je tromedja lovišta Zlatar-Lebor i državno lovište Ivanšćina. Od ove tromedje granica ide putem kroz selo Martinšćina u istočnom pravcu na selo Repno i dalje ide putem, te izlazi na općinsku cestu desetak metara južno od vrte Bolec, a dalje ide na istok općinom cestom preko sela Završje i dalje prema istoku cestom na selo Selnica Gornju do granice općine Konjšćina. Tu je ujedno i tromedja lovišta Zlatar-državno lovište Ivanšćina i lovište Budinšćina. Odatle ide granica prema jugu potokom Selnica, (koji je ujedno i granica između općine Zlatar i Konjšćina) do ispod sela Donja Selnica; a zatim poljskim putem preko sela Donja Selnica u jugozapadnom pravcu na selo Petruševac, sasvlak Kuzci i dalje putem na selo Višanovec, pa dalje putem, koji ide između Kalaševe šikare i šuma Batkovina i dalje u jugozapadnom pravcu putem na saslack Batina Donja -Crkveno selo, pa dalje putem na Veliko selo, te od tromedje puteva u selu Kaštel predjel Levakovina odakle ide put u zapadnom smjeru uzdužina grada "Rauer" i spušta se na cestu Zlatar-Zlatar Bistrica do mosta na istoj cesti u jugozapadnom pravcu na potoku Zlatarčica, te dalje tim potokom u jugozapadnom pravcu do njenog ušća u potok Rijeku,

a dalje istim potokom do njeđa u potok Krapina. Lovišta Zlatar ima površinu 4.940 ha.

II. Lovišta Veleškovec:

Na zapadu p-osiinje granica od njeđa potoka Rijeke u Krapinici, dalje ide istim potokom do njeđa Zlatarčice u potok Rijeku, te potokom Zlatarčice do mosta na cesti Zlatar-Zlatar Bistrice; - ide istom cestom do puta, koji u istočnom smjeru ide usudat grada "Rauar" do tromeđe puteva u selu Kaštel predjel Lovakovina, a odatle putem prema sjeveru do kuće Metzger. Granica tada kreće na istok na Batinu Donju, Veliko selo, a zatim putem kraj kapelice Batina Donja i dalje putem prema sjeveroistoku između Kalajeva Sikara i Šume Ratkovine, te se spušta u selo Višanovec, a zatim nastavlja putem u istočnom pravcu na selo Petruševac, zaselek Kukci i dalje istim putem prema istoku na Donju Balnicu sve do potoka Selnica, gdje je tromeđa lovišta Veleškovec, Budinščina-Zlatar. Odatle granica ide u južnom pravcu potokom Selnica do ispod starog rudnika Konjščina, a zatim se špankiz putem kroz šumu Osovje u jugosapadnom pravcu penje na vrh Visac, a odatle u jugosapadnom pravcu putem prema zaseoku Buntaki prelazeći cestu Batina-Konjščina i Batinski potok, kod Skofovog ališa izlazi naokna putem do puta na selo Brlekovo. Dalje ide granica u južnom pravcu kroz selo Brlekovo i ide tim putem ispod sela sa sela Lipovec do potoka, koji teče između sela Lipovec i Turnišće. Zatim dalje ide istim potokom do njegovog njeđa u rijeku Krapina, nešto sjevernije od Maljemičke staniše Lipovec, te dalje rijekom Krapinom u zapadnom pravcu do njeđa potoka Rijeke u rijeku Krapinu. Lovišta Veleškovec ima površinu od 3.260 ha.

O b r a s l o ž e n j e

Prijedlog za cijepanje dosadašnjeg lovišta Lovackog društva "Zajček" iz Zlatara dalo je to društvo pod donesenom zaključku godišnje skupštine toga društva održane dana 26. IV. 1959. godine, a koje je uslijedila na temelju analize rada toga društva i postizavanja dosadašnjih uspjeha na uzgoju plemenite divljači u tom društvu. Dosadnje lovište je po svojoj površini iznosilo 7.300 ha površine, te je kao takovo bilo preplomasto, da bi se na istome moglo voditi neko intenzivno lovno gospodaranje i da bi se u cijelosti mogli iskoristiti svi prirodni uslovi toga lovišta za uzgoj divljači. Osim toga to je lovište imalo 50 članova, te je po upravi dosadašnjeg društva teško bilo vršiti kontrolu rada svakoga lovca, na tako velikom prostoru, a što će svakako sa formiranjem dvaju lovišta i smanjenjem lovne površine biti omogućeno. Uzevši gornje u obzir Narodni odbor općine Zlatar svojim rješenjem broj 03-3000/1-1959. od 4. VIII. 1959. godine dao je suglasnost o izvođenju, t. j. cijepanju prijašnjeg lovišta Zlatar na dva dijela.

Sekretarijat za privredu Narodnog odbora kotara Krapina donio je 26. X. 1959. godine pod brojem 04-5305/1-1959. rješenje kojim se određuje granica lovišta Zlatar i lovišta Veleškovec.

Protiv ovog rješenja Lovacko društvo "Šljuka" iz Veleškoveca podnijelo je žalbu, jer se nije slagalo sa određjenom granicom. Nakon podnesene žalbe došlo je do nagodbe između predstavnika Lovackog društva "Zajček" Zlatar i "Šljuka" Veleškovec u prisustvu predstavnika Sekretarijata za šumarstvo i lovstvo iz Hrvatske prof. Poljske na dan 6. II. 1960. godine, te se na osnovu toga donosi rješenje, kako je u dispozitivu navedeno.

- O tom obavijest-
1. Lovačko društvo Zlatar,
 2. Lovačko društvo Veleško-oo,
 3. NOO-e Zlatar,
 4. Savos lovačkih društva va kotara Krapina,
 5. Šumarska inspekcija, ovđe,
 6. Arhiva.

Iz proučavanja priloženih dokumenata proizlazi da je uporište za osnivanje Lovačkog društva „Šljuka“ Zlatar Bistrica bilo u tome što je bilo teško organizirati lov s tada 50-tak lovaca na tako velikom terenu, te je upravi Društva bilo vrlo teško pratiti rad svakog pojedinog lovca na istom. S današnjih pozicija sve izgleda vrlo jednostavno, no razdvajanje lovišta bilo je vrlo komplicirano, kao i tadašnji međuljudski odnosi. Iz navedenih je razloga proveden čitav niz aktivnosti od odluke skupštine 26. travnja 1959. godine do Rješenja o granicama 15. listopada 1960. godine. U tom razdoblju došlo je još do preinake granica lovišta, a na osnovu žalbe LD „Šljuka“ koje je smatralo da takva podjela nije pravedna. Prvo Rješenje o odvajanju izdao je NOO Zlatar pod brojem 03-3000/1-1959., 4. kolovoza 1959. godine.

Svi do sada dostupni dokumenti još uvijek ne odaju oblik lovišta kakvo je danas, pa je za pretpostaviti da konačne konture lovišta nastaju osnivanjem Općine Zlatar Bistrica 1962. godine. Značajna promjena u veličini lovišta događa se ponovno kada se u sastav LD „Šljuka“ Zlatar Bistrica pripaja LD „Mače“. Naime tada je uvjet za postojanje lovačke udruge bila i površina lovišta koja nije smjela biti manja od 3000 ha. LD „Mače“ nije zadovoljavalo taj uvjet pa se svojom inicijativom pripaja LD „Šljuka“ Zlatar Bistrica.

Po pripajanju lovna jedinica Mače bila je potpuno autonomna jedinica ovog društva. Lovili su potpuno zasebno, ali su sve aktivnosti upravljanja lovištem bile jedinstvene. U početku izgradnje lovačkog doma dali su potpun doprinos, kao i ostali članovi.

Stjecanjem uvjeta, lovna jedinica Mače podnosi zahtjev za izdvajanjem iz LD „Šljuka“ Zlatar Bistrica, a najveći razlog bio je upravo lokacija doma, kao i prestrukturiranje rukovodstva. LD „Šljuka“ Zlatar Bistrica bez suprotstavljanja i na vrlo korektan način daje suglasnost na zahtjev lovne jedinice Mače, što dokazuje da ju je vodilo mudro i savjesno rukovodstvo.

No ni tu nije sve prolazilo glatko. Lovačko društvo „Mače“ htjelo je više terena nego što su ga pripojili u LD „Šljuka“. Tadašnje rukovodstvo Društva ponovno se pokazalo u pravom svjetlu i odbilo takve pretenzije. Otada LD „Šljuka“ Zlatar Bistrica ima granice kao i danas.

Prvi predsjednik Društva bio je Andro Klancir, tada ugledni privrednik i društveno-politički radnik, a prvi tajnik Milan Ružić, tadašnji upravitelj Osnovne škole Zlatar. Milan Ružić ostao je član oba lovačka društva, a ostalih 16 osnivača bili su članovi samo novoosnovanog LD „Šljuka“ Zlatar Bistrica. Iako su silom prirodnih zakona pojedinci iz Društva odlazili, ipak je više bilo onih koji su dolazili, pa se Društvo širilo.

U Društvo su ulazili ljudi koji su odskakali zbog svoga društveno-političkog položaja, obrazovanja i sl. Oni su uglavnom birani na ključne funkcije u Društvu, a tako su i mogli dati veći doprinos njezinu razvoju. Na taj način Društvo je kadrovski i brojčano ojačalo te se pokazala potreba, a potom zaživjela i ideja, o izgradnji lovačkog doma. Zbog važnosti ove činjenice, izgradnji lovačkog doma posvećeno je posebno poglavlje ove monografije.

Općina Zlatar Bistrica, osnovana 1962. godine, imala je oko 33.000 stanovnika, a broj lovaca narastao je na približno 500. Površinom je također bila jedna od najvećih u Hrvatskom zagorju. Otada Društvo djeluje u okviru Saveza lovačkih društava općine Zlatar Bistrica, zajedno s ostalim lovačkim društvima koja su tu djelovala, a odigralo je važnu ulogu u više pravaca.

U 30 godina djelovanja, aktivno se bavimo unapređenjem lovstva i fonda divljači, unapređenjem lovnog streljaštva te obrazovanja lovaca, čemu su posvećena posebna poglavlja ove monografije – lovno streljaštvo i gospodarenje lovištem.

Osamostaljenjem Republike Hrvatske nastaju nove društveno-političke okolnosti, pa tako dolazi do nove situacije u zemlji. U tim okolnostima pod utjecajem politike dolazi do ozbiljnog napada na teritorijalnu cjelovitost Društva. Nekolicina članova prelazi u susjedno Društvo „Fazan“ Marija Bistrica, a oni zajedno žele odcijepiti i dio lovišta južno od rijeke Krapine te ga pripojiti Društvu u Mariji Bistrici.

Nekolicina istaknutih članova, podržana većinom lovaca, uspjela se suprotstaviti svim mogućim pritiscima. No morali smo taj dio lovišta u nekoliko gospodarskih mandata dati u podzakup. Budući da je temeljem pozitivnih zakonskih propisa došlo do prestanka takve mogućnosti, i taj je slučaj riješen u korist LD „Šljuka“ Zlatar Bistrica, tako da ono i danas gospodari tim dijelom lovišta.

U novonastaloj situaciji društva nastaju udruge, a pod velikim upitnikom, zbog provođenja privatizacije, postaje imovina Lovackog društva (Lovački dom).

Danas smo svjedoci ponovne privatizacije lovišta kada bogati pojedinci opetovano mogu po želji uživati u čarima lova. Kreće li taj postupak u ispravnom pravcu, pokazat će ona budućnost u kojoj većine nas, koji se spominjemo u ovoj monografiji, neće biti među živima. Suočavamo se s prirodnom činjenicom da su autori ovog sadržaja danas najstariji članovi Društva ili k tome gravitiraju. No svakako im je želja da se ona i dalje razvija, radi na dobrobiti svih žitelja, te uspješno radi na uzgoju i zaštiti flore i faune.

Sadržaj ove monografije posvećujemo onima koji su osnovali LD „Šljuka“ Zlatar Bistrica, kao i onima koji su svojim radom u minulih 50 godina pomogli razvoju istog.

5. 1. NAJZASLUŽNIJI ČLANOVI LD „ŠLJUKA“ ZLATAR BISTRICA

Zaslugom Dragutina Đureka i 17-torice članova osnovano je LD „Šljuka“, a to su:

1 -	Jakovčić	Andrija	umro
2 -	Grčić	Zvonko	umro
3 -	Mikulec	Jakob	umro
4 -	"	Alojz	umro
5 -	Frčko	Vid	umro
6 -	Petolas	Jakob	umro
7 -	Micek	Dragutin	umro
8 -	Korpar	Stjepan	umro
9 -	Pucelj	Ivan	umro
10 -	Hoić	Stjepan	umro
11 -	"	Levin	umro
12 -	Ružić	Milan	umro
13 -	Novoselec	Franjo	umro
14 -	Kršek	Stjepan	umro
15 -	Mikulec	Gabro	umro
16 -	"	Lovro	umro
17 -	Kallay	Levin	umro

3 - X - 1.4.5.9

Popis osnivača LD „Šljuka“

1. Dragutin Đurek, umro
2. Lovro Đurek, umro
3. Vid Frčko, umro
4. Zvonko Grčić, umro
5. Stanko Hoić, umro
6. Stjepan Hoić, umro
7. Levin Kallay , umro
8. Andrija Klancir, umro
9. Stjepan Korpar, umro
10. Stjepan Kršek, umro
11. Dragutin Micek, umro
12. Alojz Mikulec, umro
13. Gabro Mikulec, umro
14. Franjo Novoselec, umro
15. Jakob Petolas, umro
16. Ivan Pucelj, umro
17. Milan Ružić, umro

Prema postojećim zapisima i sjećanjima danas živih članova, osim 17 osnivača Društva, navodimo i ostale članove, a onima najzaslužnijima posvećujemo koji redak više. Svi predsjednici Društva izdvojeni su u idućem poglavlju monografije.

LACKOVIĆ STJEPAN
LEVAR BERISLAV
LEŽAIĆ MLADEN
LEŽAIĆ STJEPAN
LEŽAIĆ ZLATKO
MAK DRAGO
MATKO GORAN
MATKO MIROSLAV
MATOK DRAGO
MARGETIĆ ZVONKO
MEŠTROVIĆ VID
MEZAK ALOJZ
MEZAK MIRKO
MICEK DRAGO
MIKETIĆ MARKO
MIKULEC FRANJO
MIKULEC GABRO
MIKULEC JOSIP
MIKULEC MIRKO
MIKULEC MIRKO (ml.)
MIKULEC RADOVAN
MIKULEC STJEPAN
MIŠKEC IVICA
MIŠKEC JOSIP
MLINARIĆ MARIJAN
MRAZOVIĆ MILAN
MRKOCI TOMISLAV
NOVOSEL IVAN
NOVOSELEC FRANJO
NOVOSELEC STANKO

OZIMEC JOSIP
OZIMEC MIRKO
OZIMEC STJEPAN
PARLAJ JOSIP
PARLAJ MATIJA
PAVLOVIĆ ALOJZ
PAVLOVIĆ MIRKO
PELKO DRAGUTIN
PETANJEK MIRKO
PETOLAS BOŽIDAR
PETOLAS JAKOB
PETOLAS ZDENKO
PEZIĆ IVAN
PLATUŽIĆ MILAN
PLATUŽIĆ MLADEN
PLATUŽIĆ ZLATKO
PUCELJ IVAN
PUKLIN STJEPAN
RASTOVIĆ DRAGAN
ROGINA DAVOR
RUTIĆ STJEPAN
SENTE DRAGO
SKULIBER JURAJ
SLUKAN VLADO
SOKOLOVIĆ DRAGO
SUGNETIĆ ŽELJKO
ŠANTEK IVAN
ŠARONJA JOSIP
ŠIMUNEC IVICA

ŠKRLEC BOŽO
ŠKRLEC IVAN
ŠUMIGA JOSIP
ŠUMIGA ROBERT
ŠUMIGA STJEPAN
ŠVALJEK DANIJEL
ŠVALJEK SUNČANA
TABAKOVIĆ NIHAD
TOMAŠKOVIĆ MARIJAN
TOMAŠKOVIĆ MLADEN
TURČIN IVAN
ZDEŠIĆ STJEPAN
ZEMLJIĆ ALBERT
ŽUKINA BORIS

ANDRO KLANCIR rođen je 18. 11. 1903. godine, a članom Društva postaje njegovim osnivanjem, pa sve do smrti 1986. godine. Lovac koji je tvorac ovog Društva, kao inicijator pokreta za izdvajanje iz Lovačkog društva „Zajček“ iz Zlatara, podnio je najveći teret u cijelom postupku i pregovorima oko izdvajanja i nastajanja Društva. Lovac s velikim lovačkim iskustvom, dugotrajnim lovačkim stažem i autoritetom, znao je kako treba postupati i provoditi organizaciju Društva u fazi njegovog nastajanja i u tome je uspio uz potporu ostalih osnivača. Kao prvi predsjednik Društva i uzoran lovac, poticao je lovne aktivnosti na povećanju fonda divljači, pomlađivanju Društva i njegovo funkcioniranje u okvirima zakona i lovne etike.

DRAGO ĐUREK rođen je 31. 1. 1927. godine, a članom Društva postaje njegovim osnivanjem, pa sve do smrti 30. 7. 2001. godine. Najveći dio svoje lovačke karijere odradio je kao lovnik Društva. Bio je i prvi lovnik i osnivač Društva. Istaknuo se u cjelokupnoj organizaciji gospodarenja lovištem, utvrđivanju lovnih granica Društva, izgradnji lovno-tehničkih objekata i suzbijanju krivolova. Vodio je veliku brigu o ispravnosti postupaka u zajedničkim lovovima glede postupanja s oružjem i streljivom. Vrlo korektan, dobronamjerman i gospodarstven lovnik. Svi lovci su ga poštovali i cijenili kao svojeg lovačkog vođu.

VILIM ČORKO rođen je 1924. godine, a članom Društva ostaje do svoje smrti 1989. godine. Bio je više prijatelj i družbenik nego lovac. On je svojim radnim doprinosom i odnosom prema Društvu stvarao materijalnu bazu gotovo uvijek zadovoljavajućom. Vrlo uporan i sistematičan, inzistirao je na provođenju dogovorenih aktivnosti i ciljeva. Uvijek je pronalazio načina da se prijateljski provedu aktivnosti od interesa za Društvo, a lovno drugarstvo mu je uvijek bio imperativ. Briga za Društvo i dobre međuljudske odnose bili su mu na prvom mjestu. Volio se družiti i tako kod lovaca razvijati smisao međusobnog poštovanja i korektnog odnosa. Za njega odstrel plemenite divljači nije bio interes, tako da u mnogim lovovima nije skinuo pušku s ramena. Bio je vrlo omiljen predsjednik Društva i veliki aktivist i entuzijast.

SLAVKO ĐUREK rođen je 15. 7. 1930. godine, a članom Društva postaje 1961. godine. Aktivnim lovcem postaje još kao mlad čovjek, a to i ostaje sve do svojih zrelijih godina. Danas je najstariji član ovog Društva, a također i najstariji po članstvu. Duže vrijeme bio je vrlo pedantan blagajnik, a pored ostalih aktivnosti istakao se i u suzbijanju krivolova.

STANKO HOIĆ (mlađi) rođen je 7. 5. 1938. godine, a članom Društva postaje 1967. godine. Kao aktivan član više je puta biran za lovnika, kao i člana predsjedništva. U jednom mandatu bio je i predsjednik SLDO Zlatar Bistrica. Kao izučeni mesar i vozač teretnih motornih vozila, često je bio na usluzi i za potrebe Društva.

DANIEL KLANCIR rođen je 1. 7. 1942. godine, a član Društva je od 1968. godine. Istakao se natprosječnim lovačkim aktivnostima od samog vremena stupanja u Društvo. Tako je ubrzo izabran za tajnika, gdje je vrlo dobro ustrojio društvenu arhivu i značajno utjecao na dobrom organiziranju Društva. Obavljao je i funkcije lovnika i predsjednika Društva, a naročito je doprinos dao u izgradnji lovačkog doma kao član inicijativnog odbora za izgradnju, a kasnije i prilikom njegovog dovršenja. Naročito se istakao osobnim angažiranjem, kao i u iznalaženju donacija, pa se slobodno može reći da bez takvog angažmana dom još dugo ne bi bio dovršen.

DANIJEL HOIĆ rođen je 4. 7. 1940. godine, članom Društva postaje 1972. godine. Iako danas nije njezin član, ostavio je iza sebe niz aktivnosti koje nas i danas sjećaju na njegovu marljivost i pošten i korektan pristup radu i aktivnostima u Društvu. Naročito se istakao u uništavanju štetočina, a posebno vrana, u čemu ga do danas nitko nije nadmašio.

MILAN HOIĆ rođen je 13. 1. 1946. godine, a članom Društva postaje 1973. godine. Istaknuo se kao aktivan lovac, a naročito na smanjenju broja lisica, gdje ga u Društvu nitko nije nadmašio.

MIROSLAV MATKO rođen je 6. 9. 1945. godine, a članom Društva postaje 1976. godine. Primjeren lovac, veliki borac na suzbijanju krivolova, vrlo aktivan u čuvanju lovišta, tamanjenju predatora, izgradnji lovno-gospodarskih objekata i prehrani divljači. Kao dugogodišnji tajnik Društva posebno se založio na sređivanju lovne dokumentacije i svih evidencija. Jedini ocjenjivač trofeja u Društvu od 1980. godine i član ispitne komisije za polaganje lovačkih ispita, što nam govori o njegovoj velikoj lovačkoj stručnosti. Bio je član Općinskog lovačkog saveza u dva mandata, kroz koja je dao svoj doprinos u razvoju lovstva ne samo u Društvu, već u cijeloj regiji.

5. 2. SVI PREDsjedNICI DRUŠTVA

ANDRO KLANCIR, 1903.-1986., Veleškovec

Osnivač Lovачkog društva „Zajček“ Zlatar i jedan od osnivača LD „Šljuka“ Zlatar Bistrica. Bio je predsjednik Društva od osnivanja pa do 1968. godine. Poseban doprinos dao je izdvajanju i stasanju Društva u prvim godinama njegovog postojanja. Na osobnom primjeru utemeljio je lovačku kulturu i lovnu etiku cijelog članstva Društva.

VILIM ČORKO, 1924.-1989., Zlatar Bistrica

Predsjednik Društva od 1968. do 1976. godine. Poseban doprinos dao je u razvoju prijateljskih odnosa među njenim članovima i izgradnji lovačkog doma, a svojim prijateljskim i humorističkim istupima postao je najomiljeniji lovac. Kao uporna predsjednika zapamtilo ga je cjelokupno članstvo.

DRAGUTIN ĐUREK, 1927. – 2001., Grančari

Predsjednik Društva od 1976. do 1984. godine. Poznat kao lovac s najdužim stažem koji je uživao posebno povjerenje i poštovanje svih lovaca. Ostavio je spoznaju i priznanje najupornijeg borca u suzbijanju krivolova. Bio je lovac s ogromnom sposobnošću organizacije lova i provođenju strogih sigurnosnih mjera u svakom lovu, uvijek korektan i pošten.

DANIEL KLANCIR, r. 1942. , Zlatar Bistrica

Predsjednik Društva u periodu od 1984. do 1988. godine. Poseban doprinos dao je kao tajnik Društva vodeći računa o poštivanju i provođenju zakonskih propisa i standarda koji su se odnosili na lovačke organizacije. Također je uvelike doprinio izgradnji Lovačkog doma i sređivanju lovno-gospodarske dokumentacije te stvaranju pozitivnog imidža Društva.

IVAN ŠANTEK, r.1953., Zlatar Bistrica

Bio je predsjednik Društva u dva mandata i to od 1988. do 1992. godine i od 1997. do 2001. godine. Kao ljubitelj prirode i zagorskog krajolika dokazao se kao velik lovno-gospodarski entuzijast koji je u Društvu kontinuirano razvijao prijateljske odnose s ciljem zaštite flore i faune našega kraja.

MIRKO KUNTIĆ, r. 1942., Donji Brestovec

Predsjednik Društva u periodu od 1992. do 1996. godine. Dao je velik doprinos u razvoju i unapređenju lovstva, uzgoju i prehrani divljači, te izgradnji lovno-gospodarskih objekata i Lovačkog doma, a posebno se založio za razvoj lovnog streljaštva na glinene golubove.

ZVONKO KORPAR, r. 1948., Lovrečan

Predsjednik Društva od 2001. do 2009. godine. Posebno se istaknuo na povećanju brojnosti Društva i dovršetku izgradnje Lovačkog doma.

BERISLAV LEVAR, r. 1955., Zlatar Bistrica

Predsjednik Društva od 2009. godine. Jedan od članova Društva iz mlađe generacije koji u njoj nastoji osvježiti odnose i prilagoditi je novim zbivanjima i tendencijama u lovačkoj organizaciji.

6. 1. LOVNO-GOSPODARSKA OSNOVA I GOSPODARENJE LOVIŠTEM

Zajedničko otvoreno lovište broj II/123 „ZLATAR BISTRICA“ ustanovljeno je temeljem članka 18. Zakona o lovu (Narodne novine broj 10/94, 22/95 i 5/95) i Odluke o ustanovljenju zajedničkih otvorenih lovišta županije Krapinsko-zagorske (Službeni glasnik broj 4/96). Po provedenom zakonskom postupku lovište je dano u zakup Lovačkoj udruzi „Šljuka“ Zlatar Bistrica od 31. svibnja 1996. godine. Za lovište je izrađena lovno-gospodarska osnova sukladno Zakonu o lovu za razdoblje od 1. travnja 1996. do 31. ožujka 2006. godine. Stupanjem na snagu Zakona o lovstvu 6. prosinca 2005. godine (Narodne novine br. 140/05), Krapinsko-zagorska županija pristupila je revidiranju Akta o ustanovljenju lovišta i korekciji lovnih površina koje je dalo utvrditi nadležno Ministarstvo, te sklapanju Aneksa ugovoru o zakupu navedenog lovišta.

U vrijeme stručnog pregleda i odobrenja ove LGO (22. 3. 2007. g.) već je po Županijskoj skupštini donesena nova Odluka o ustanovljenju zajedničkih lovišta u KZZ i ista je objavljena u Službenom glasniku KZZ. Važnost lovno-gospodarske osnove za lovište broj II/123 „Zlatar Bistrica“ je od 1. travnja 2006. do 31. ožujka 2016. godine.

Predmetno lovište u novom Aktu o ustanovljenju zajedničkih lovišta vodi se pod brojem II/123 „Zlatar Bistrica“, površine 4238 ha.

6. 2. LOVNA DIVLJAČ U LOVIŠTIMA LD „ŠLJUKA“

U lovištu obitavaju tri glavne vrste divljači a to su: srna obična, zec obični i fazan obični, te ostale lovostajom nezaštićene vrste divljači i trajno zaštićene vrste divljači. Prema rezultatima bonitiranja, stanište za srnu običnu procijenjeno je kao dobro stanište, što spada u drugi bonitetni razred. Stanište za zeca spada u srednje dobro, te time pripada trećem bonitetnom razredu. Stanište fazana je vrlo dobro stanište i spada u drugi bonitetni razred.

Zadnjih godina u lovištu se pojavljuje i divlja svinja koja je uglavnom prolazna divljač, ali iz godine u godinu evidentirano je njeno brojno stanje u lovištu koje se kreće od dva do četiri grla. Pripisuje se znatne štete na kukuruzu i drugim usjevima.

Unatrag 4 godine u vodotoku je rijeke Krapine primijećena na dva mjesta aktivnost koja do tada nije zabilježena i nije uobičajena u našem lovištu. Redovitim provjerama i praćenjem ustanovljena je nazočnost dabrova.

Prema ovoj lovno-gospodarskoj osnovi procijenjeno je da je matični broj srne, glavne krupne divljači, 88 grla, planirani prirast je 24 grla, tj. pred lov je fond 112 grla a za lov je planirano 24 grla. Matični fond za zeca je 63 grla, prirast 28 grla, a fond pred lov je 91 grlo te za lov 24 grla.

Važno je napomenuti da je na temelju desetogodišnjeg odstrela utvrđeno da prosječni odstrel zeca iznosi 10 grla (što znači da odstrel nije bio jednak prirastu jer je dio prirasta ostavljen za razvoj matičnog fonda), i pridodamo li toj broju prosječni godišnji otpad od 10 grla (stradavanje na prometnicama, krivolov i uginuće), dobit ćemo da je prosječno iz lovišta izneseno 20 grla zeca običnog pri čemu bi kod stalnog, ispunjenog matičnog fonda odgovarao prirast od 20 grla.

Što se tiče fazana, matični fond je procijenjen na 108 kljunova. Previđeni prirast je 90 kljunova, što pred lov iznosi 198 kljunova, te za sam lov 90 kljunova.

Ovom lovno-gospodarskom osnovom obuhvaćeno je gospodarenje i drugim vrstama divljači kao što su divlja patka, trčka, prepelica, šljuka i dr. Obuhvaćene su neke rijetke vrste kao što su vidra, zlatovrana, patuljasti orao, velika bijela čaplja i dr. Zadnjih nekoliko godina u lovištu obitava određeni broj visoko kvalitetne (trofejne) divljači, tako da su u proteklom zakupnom periodu odstrijeljena dva brončana srneća grla, ali ima i dosta atipičnih trofeja koji plijene ljepotom svojih oblika.

Kao što je rečeno, Društvo gospodari plemenitom divljači uz koju se nalaze i druge vrste u koje se ubrajaju razni predatori. U vrijeme lova smanjuje se planski i njihovo brojno stanje. Tu se ubrajaju razne životinjske vrste kao i ptice, od kojih su neke domarice naših krajeva kao i lovišta, te mnoge selice a naše gnjezdarice. Mnoge vrste samo su prolazne u vrijeme jesenskih, zimskih i proljetnih seoba.

Prilikom osnivanja LD „Šljuka“, glavna lovna divljač bili su zečevi, trčke i patke te divlji golub, prepelica i šljuka. Srna je bila malobrojna, kao i fazan. U minulih 50 godina srna se znatno razmnožila i postala je glavna lovna divljač, uz fazana čija se brojnost povećala uz pomoć umjetnog uzgoja.

Društvo posjeduje znatan broj lovno-gospodarskih objekata kao što su hranilišta, solišta, visoke čeke i osmatračnice.

Fazansko hranilište u polju Črnc

Srneće hranilište u polju Črnc

Visoka čeka u šumi Lug

Srneće solište u polju Črnc

Nažalost, zbog velikih promjena u prirodi koje su nastale uglavnom zbog djelovanja čovjeka, mnoge ptičje i životinjske vrste nestaju dok je velik broj onih koje su ozbiljno ugrožene.

Tako su danas zec, trčka i prepelica zastupljeni u lovištu u vrlo malom broju, a odstrel je samo simboličan. Neke selice, naročito zlatovrana, više uopće ne vidimo u našem lovištu, a i šljuke su postale rijetkost.

Fazan se udomaćio i razmnožio, tako da je postao glavna sitna lovna divljač. Godinama Društvo radi na ispuštanju fazana iz umjetnog uzgoja, pa tako ima izgrađeno prihvatilište, te pripremu fazana pred ispuštanje u lovište. Ranije se ispuštanje obavljalo na druge načine, a povremeno se obavljalo i ispuštanje trčke.

Fazansko prihvatilište

Krajem sedamdesetih godina prvi put se u lovištu primjećuje prisustvo divlje svinje pa i jelena običnog. Tako da smo po prvi puta bili primorani isplatiti štetu koju je počinila ta divljač.

Prvi put obavljamo odstrel tri nazimeta težine oko 70 kg, a sreća se jedno jutro osmjehnula lovcu M. Kuntiću u predjelu lovišta Bedenič. Zatim je odstrijeljen jelen osmerac koji se zadržao u šumi Lug. Navedeni jelen bio je ranjen, pretpostavlja se od lovaca koji su uočili njegovo prisustvo. Naime, hicem iz puške „kuglare“ odsječena mu je u koljenu prva noga, te se tako osakaćen skrivao u nepristupačnom kupinovom grmlju šume Lug.

Divlje svinje se pojavljuju oko zaselka Novoselci i šumi Brvenjak te nekim drugim dijelovima lovišta, a ozbiljniji problemi nastaju 2001. godine kad se u lovištu oprasila krmača i tamo boravila duži vremenski period. Tada su se organizirale patrole jer je na području Brlekanskih njiva počinjena znatna šteta na usjevima, a u jednoj takvoj lovci Josipu Šumigi pružila se rijetka prilika i odstrijelio je nazimicu 02.08.2001.g. Nekoliko dana nakon toga organiziran je lov i odstrijeljena je krmača s nekoliko prasadi. Tu se lovačka sreća, između ostalih, osmjehnula Tomislavu Futiviću koji je bio sretan strijelac.

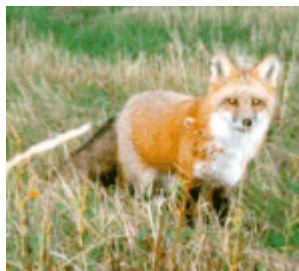
Veliki problemi u lovištu nastaju otvaranjem deponija za odlaganje smeća u Tugonici sedamdesetih godina prošlog stoljeća. Tada dolazi do enormnog porasta broja svraka i vrana, sve do te mjere da su počele ozbiljno ugrožavati sitnu plemenitu divljač. Brojno stanje više se nije moglo držati pod kontrolom, pa je odobreno i izvršeno trovanje istih.

Srna obična

Zec obični

Lisica

Fazan i fazanka

Patka gluhara

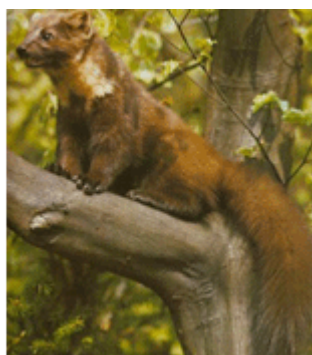
Vepar

Prepelica pučpura

Šljuka bena

Mala lasica

Šljuka kokošica

Kuna

Golub grivnjaš

Uspješan lov na lisice u području Droždekovine

6. 3. GRANICE LOVIŠTA

Zajedničko lovište broj II/123 Zlatar Bistrica namijenjeno je uzgoju, zaštiti i lovu divljači te spada u panonski nizinsko-brdski tip lovišta. Ukupna površina lovišta iznosi 4238 hektara. U odnosu na susjedna zajednička lovišta, na zapadu graniči s lovištem Bedekovčina, na sjeverozapadu s lovištem Mače, na sjeveru s lovištem Zlatar, na istoku s lovištem Konjščina, a na jugu s lovištem Marija Bistrica.

Opis granice lovišta

Južna granica lovišta počinje kod ušća potoka Velike u rijeku Krapinu uzvodno koje nastavlja nešto zapadnije od željezničke stanice Zlatar Bistrica, u predjelu zvanom „Medvode“. Nastavlja Bistričkim poljem te izbija na put koji vodi zapadno od sela Podgrađe do sela Selnica. Odatle granica ide u pravcu istoka starom općinskom granicom do nešto istočnije od visine željezničke stanice Donji Lipovec. Potom presijeca rijeku Krapinu, te nastavlja nasipom stare rudničke pruge u pravcu sjeverozapada, presijeca željezničku prugu s istočne strane željezničke stanice u Donjem Lipovcu, nastavljajući putem siječe cestu Zlatar Bistrica-Konjščina te prema sjeveru. Nadalje se spušta na potok Batinu kod Tri mosta i odatle uzvodno do ostatka Škrebovog mlina, gdje zaokreće prema zapadu i ide rubom šume Futakovina do puta koji ide u pravcu sela Miceki. Od sela Miceki granica se nastavlja u jugozapadnom pravcu sela Batina Donja-Zlatar Bistrica, te se od istog odvaja prema selu Petolasi i dalje putem prema selu Žabeki, a izlazi na put Žabeki-Zlatar. Odavde se nastavlja kroz šumu u zapadnom pravcu kroz predio Borkovčak te dolazi na put Metzger - selo Hercegi kod Vargovog raspela. Dalje granica ide u južnom pravcu putem koji vodi vrhom Zlatar-brega do sela Hercegi, a odatle skreće u zapadnom pravcu uz sjeverni rub Kaštela te izbija na cestu Zlatar Bistrica-Zlatar. Potom prelazi istu i nastavlja putem, kraj Rauerovog mlina, prelazi potoke Zlatarščica i Rijeka, te izbija na cestu Lovrečan-Zlatar u neposrednoj blizini sela Bolšeci. Od sela Bolšeci južnim putem zaobilazi i nastavlja u pravcu zapada gdje izbija na put Lovrečan-Cetin iznad sela Mrkoci. Zapadna granica lovišta broj 123 Zlatar Bistrica poklapa se s granicom lovišta broj 121 Mače, tj. ide putem Lovrečan-Cetin do 150 m južno od poznate trešnje na istom putu, odakle ide najkraćim putem usjekom u tlu, na vododerinu, čijim tokom dolazi do kuće Katić Karoline, Dragutina i Slavka, jugozapadnim smjerom na potok Veliku, čijim uzvodnim tokom dolazi do ušća u rijeku Krapinu gdje se zatvara lovni krug.

Unutar opisanih granica lovišta postoji izgrađeno i neizgrađeno zemljište te javne prometnice i druge javne površine sa zaštitnim pojasom od 300 m u sveukupnoj površini

757, ili 16,5 % koja površina se ne smatra lovnom površinom. Prema tome lovna površina procjenjuje se na 3531 hektar.

Dakle ukupna površina lovišta iz akta Odluke o ustanovljenju lovišta je 4238 hektara.

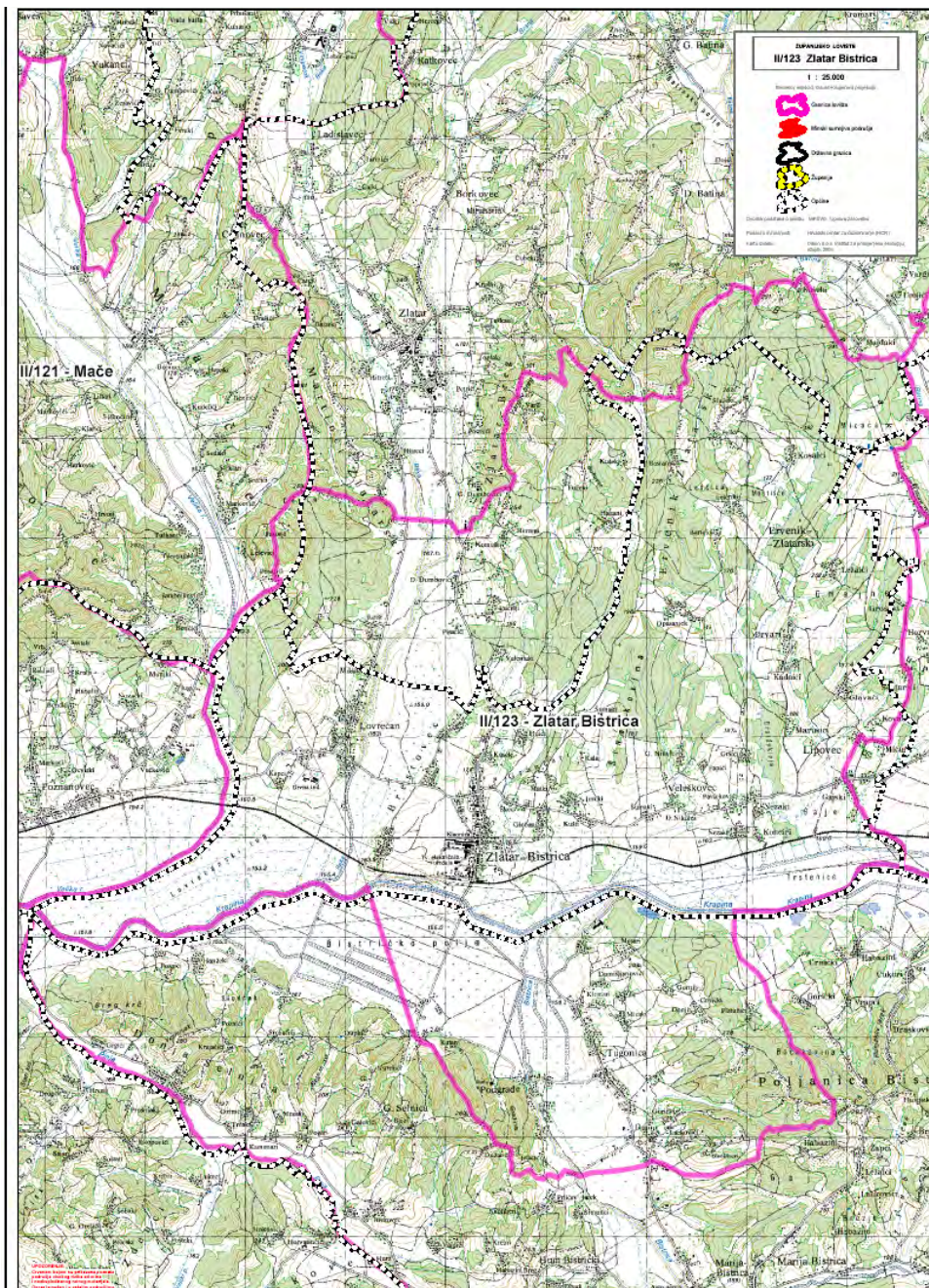
6. 4. TLO I KLIMA

Lovište je relativno bogato vodom, naročito površinskim vodotocima i vrelima koji se ulijevaju u rijeku Krapinu. Na dvije lokacije nalaze se i dva manja umjetna jezera. Prema Kopenovoj klasifikaciji, ovo područje pripada toplo-umjerenom kišnom tipu. Sastav tla i klimatski uvjeti pogoduju rastu mnogih biljaka. U lovištu se stječu tri biljno geografska sektora: predalpski, dinarski i panonski. Ukupna vegetacija je bujna i obilata tijekom cijele godine, osim u zimskim mjesecima kad je pod zelenilom samo nešto vegetacije uz kanale. S gledišta zaklona, uvjeta za gniježdenje i podizanje mladunčadi, vegetacija po svom sastavu, uzrastu i rasporedu vrlo je dobra.

6. 5. ZAŠTITA PRIRODE

Područje lovišta je relativno gusto naseljeno, a posljednjih se godina sve više grade klijeti i vikendice, te prilazni putevi i ceste koje su sada osposobljene za promet motornim vozilima. Poljoprivredno zemljište se uglavnom obrađuje strojevima, pojačana je upotreba tzv. zaštitnih sredstava, a sve to negativno utječe na lovno gospodarenje, jer je poremećena prehrana divljači i mir u lovištu.

U lovištu povremeno ili stalno živi niz ugroženih i zaštićenih vrsta životinja, a postoje i ugrožena rijetka staništa. Od sisavaca to su vidra i tri vrste strogo zaštićenih šišmiša (dugokrili pršnjak, sivi dugoušan i velikouhi šišmiš). Od ugroženih ptica pred izumiranjem u lovištu žive : zlatovrana, škanjac osaš, sivi sokol i golub dupljaš.

Karta granica lovišta II/ 123 Zl. Bistrica

6. 6. PROBLEMI KRIVOLOVA U ODNOSU NA GOSPODARENJE

Godinama se LD „Šljuka“ suočava s problemima krivolova i lovokrađa tako da su nakon državnih lovočuvara tu ulogu preuzeli lovci. Takve aktivnosti obavljale su se putem lovačkih patrola i zasjeda te uz suradnju s policijom. Kasnije se uvodi školovanje i polaganje ispita za lovočuvara iz redova lovaca, što i danas funkcionira na taj način.

Ipak, krivolov je još uvijek problem koji nije iskorijenjen. Nekad je to bilo zamkarenje i odstrel primitivnim oružjem, a danas se koriste mnogo opasnije i pogubnije metode, sve do krivolova noću vozilom. Brojni su zaprepašćujući primjeri: odstrijeljeni jelen bez jedne noge u koljenu, srnjak odstrijeljen krupnom sačmom*, više puta odstrijeljena srna s ostatkom zamke ili zaraštenom sačmom, vidno tjelesno iscrpljena.

Vrlo često pronalazena su grla s ostatkom zamke jer su zamku otkinula s mjesta učvršćenja i skončala u teškim mukama danima, pa i mjesecima nakon toga.

Odstrijeljeni jelen bez jedne noge

** Srnjak odstrijeljen krupnom sačmom*

Više se pojedinaca istaklo u suzbijanju krivolova, tako da su oružje od krivolovaca oduzimali uz pomoć policije, a često i u planiranim akcijama, ili sami u direktnom susretu s krivolovcima.

Uz krivolov, veliki problem zbog kojeg društvo trpi gubitke na divljači, jesu prometnice koje lovište presijecaju uzduž i poprijeko. Na cestama uglavnom stradavaju srne i zečevi, a na željezničkoj pruzi srne, zečevi i fazani.

Puška koja se koristila na ovim terenima daleko prije a i poslije II.svjetskog rata, a danas se nalaze u Lovačkom muzeju Hrvatskog lovačkog saveza, kao donacija našeg člana.

7. LOVAČKI DOM

Poznato je da se lovci po tradiciji i sadržaju svojih aktivnosti učestalo sastaju, druže i dogovaraju o načinu provođenja svojih lovnih akcija. Takva okupljanja iziskuju mjesto i uvjete za efikasno izvršavanje obaveza, a što bismo mi rekli „krov nad glavom“. Tako je i LD „Šljuka“ odlučilo pokrenuti akciju izgradnje Lovačkog doma, svjesno da je to veoma složen zahvat u uvjetima vrlo niske financijske moći. No velika želja, ambicije, drugarstvo i entuzijazam prevladali su sve bojazni i krenulo se u akciju.

U samom početku izgubljeno je puno vremena u dogovorima o izboru lokacije, no na kraju smo se ipak usuglasili da ćemo graditi u šumi Pisačićki. Godine 1971., početkom mjeseca kolovoza, na inicijativu tadašnjeg lovnika Dragutina Đureka, sklopili smo sporazum s gospodinom Alojzom Povalcem o zamjeni zemljišta i tako došli u posjed, te stekli vlasništvo, nad jednom parcelom gdje smo namjeravali početi izgradnju.

Brzo nakon toga otkupili smo još jednu parcelu u susjedstvu i tako stvorili pretpostavke za lokaciju. Pokrenuli smo ostale aktivnosti u skladu s tada važećim propisima za ishodaenje potrebne dokumentacije za slobodnu gradnju našeg Lovačkog doma. Izabran je odbor za gradnju u sastavu: Vilim Čorko, Drago Đurek, Franjo Kuntić, Mirko Kuntić i Danijel Klancir, tadašnji tajnik Udruge.

Odmah smo Skupštini udruge predložili donošenje odluke o uvođenju doprinosa za svakog lovca u svrhu izgradnje doma. Taj doprinos se sastojao u davanju novčanog priloga i obaveznog radnog doprinosa. Tako prikupljenim novcem, donatorskim doprinosima i dobrovoljnim radom ubrzo smo iskrčili šumu, uredili pristupne puteve i isplanirali depoe za skladištenje građevnog materijala.

Zahvaljujući aktivnosti predsjednika Društva i Odbora za izgradnju Vilima Čorka, dobili smo na poklon od Općine Zlatar Bistrica objekt Društveno-političkih organizacija, koji je bio namijenjen za rušenje, te smo mogli iskoristiti sav građevinski materijal za naš dom. Taj posao smo ubrzano izveli i na gradilištu brižno uskladištili sav upotrebljivi materijal. Do te faze radova nismo trebali uložiti nikakva financijska sredstva. Sve smo radili samo u vidu radne obaveze izgradnje uz koju kuhanu kobasicu ili kotlovinu.

Članovi Odbora intenzivno su radili na prikupljanju daljnjih donacija, te smo pribavili potrebnu stolariju, cement, šoder i pijesak. Kupili smo željezo za beton i izveli priključak vode. Time su stvoreni uvjeti za početak same gradnje. Sporazumjeli smo se s tadašnjim zidarskim obrtnikom Tomom Borovčakom o cijeni i uvjetima gradnje prve etaže. Krajem ljeta 1975. godine izbetonirani su temelji i temeljna ploča, te sazidana prizemna etaža. Do zime iste godine izveli smo privremeno krovšte i tako objekt zatvorili prije zime. U toj fazi izgradnje imali smo financijski izdatak samo za uslugu zidanja dok smo sve pomoćne radove izveli putem radne obaveze naših lovaca.

SPORAZUM O ZAMJENI ZEMLJIŠTA

Sklepljen između Levačkog društva "Šljuka" iz Zlatar Bistrice zastupanog po tajniku društva Klancir Danijelu i levaiku društva Đurek Dragutinu s jedne strane i Pevalec Alejzu iz Kaštela s druge strane.

I

Stranke su se sporazumjele o međusebnoj zamjeni zemljišta t.j. levačke društve "Šljuka" iz Zlatar Bistrice odstupljuje u posjed odnesno u zamjenu livadu dobivenu od Poljeprivredne zadruge Zlatar zvanu "Pisačićka" u površini od cca 52e čhv, Pevalec Alejzu.

II

Pevalac Alejz odstupljuje u posjed odnesno u zamjenu šumu zvanu "Krič" kod ceste u površini od cca 39e čhv levačkom društvu "Šljuka" iz Zlatar Bistrice.

III

Stranke su se sporazumjele da će jedna drugoj omogućiti stupanje u uživanje u reku od 14 dana od dana sklapanja ovog sporazuma.

IV

U slučaju istupanja iz ovog sporazuma bile koje stranke, stranka koja istupi plaća odštetu drugoj stranci u iznesu od 1000 ND.

V

Ovaj sporazum je sklepljen u 3 istovjetna primjera od kojih jedan pripada Pevalac Alejzu, a dva Levačkom društvu "Šljuka".

Potpis stranke:

/Pevalac Alejz /
Pevalac Alejz

Za levačke društva:

/Klancir Danijel Đurek Drago/
Danijel Đurek

U Zlatar Bistrici, 1. VIII 1971.

*Zajednička slika pred Lovačkim domom
nakon lova*

Lovački dom

Nakon te prve graditeljske pobjede, nastupio je zastoј na daljnjoj izgradnji, jer smo potrošili financijski kapital koji smo do tada prikupili. No Odbor je i dalje nastavio s prikupljanjem novca i donacija u materijalu za nastavak izgradnje. Nastavili smo dalje korak po korak s onim radovima za koje se ukazala potreba i mogućnost. Ubrzo smo izveli priključak struje, strujne i vodovodne instalacije, ožbukali unutrašnjost, opločili podove i pokrećili objekt. Time je stvorena mogućnost korištenja tog dijela objekta. Prva skupština Društva održana je u Lovačkom domu 1977. godine.

Nakon dužeg zastoja nastavljeni su radovi na izgradnji podkrovnog dijela objekta, krovišta i fasade te unutrašnjeg uređenja. S obzirom na vrlo zahtjevan interijer i potrebna znatna financijska sredstva, ta faza izgradnje potrajala je punih sedam godina. Može se reći da je gradnja doma završena u globalu 1985. godine, iako još i danas ima potrebe za raznim dopunama do osnovne zamisli izgleda doma.

Danas možemo reći da je Lovački dom LD „Šljuka“ ukras i spomenik izgrađen ogromnim doprinosom svih lovaca u Društvu, zajedničkom voljom i entuzijazmom te velikom hrabrošću i upornošću vodstva Društva.

Poseban doprinos u tome dali su lovci: Vilim Čorko, Dragutin Đurek, Danijel Klancir, Mirko Kuntić, Franjo Kuntić, Stjepan Zdešić, Slavko Đurek, Đuka Juriša, Danijel Hoić, Zvonko Bukvić, Stjepan Bukvić, Miroslav Matko, Alojz Pavlović i Zvonko Korpar.

Tu treba napomenuti veliku podršku gospodarskih subjekata: „Elcon“ Zlatar Bistrica, „Elka-mikrokabeli“ Tugonica, „DIP“ Lovrečan, Poljoprivredna zadruga Zlatar, „Naprijed“ Zlatar Bistrica.

Iako je izgradnja Lovačkoga doma na ovih nekoliko stranica opisana kratko i jednostavno, stvarnost realizacije toga zahtjevnoga posla vrlo je dugačka i složena te isprepletana raznim teškoćama i preprekama. Nadamo se da će svim lovcima poslužiti kao primjer sloge, zajedništva, kolegijalnosti, druželjubivosti i brige o očuvanju cjelokupne imovine Društva i njenom daljnjem razvoju, kao i razvoju odnosa unutar nje.

Lovački dom

Zajednička slika nakon prebrojavanja divljači – ožujak 2010.g.

8. 1. LOVNO STRELJAŠTVO LOVAČKOG DRUŠTVA „ŠLJUKA“

Ubrzo nakon osnutka Lovačkog društva, kako u široj nam okolici tako i u našem društvu, potaknuti i predvođeni nekolicinom entuzijasta, lovci počinju razvijati streljaštvo kao sportsku disciplinu u okviru Društva. Godine 1964. službeno nastupaju prvi puta kao ekipa LD „Šljuka“ Zlatar Bistrica na gađanju glinenih golubova, organiziranom u Konjščini i to u sastavu: Andrija Klancir, Vilim Čorko, Franjo Herceg, Drago Đurek, Mirko Kuntić i Gabro Kosovec.

Drugo takmičenje održano je u Loboru a sudjelovali su : Drago Đurek, Zvonko Globan, Franjo Novoselec, Dragan Rastović, Mirko Kuntić i Franjo Kuntić. U tim početcima streljaštva važnu ulogu odigrao je i gospodin Levin Kallay. Gospodin Kallay radio je u „Lovcu“ u Zagrebu. Dolazio je u doticaj sa svim najvećim imenima lovstva i streljaštva kod nas, ali i u Europi. Tijekom šestdesetih i sedamdesetih godina dosta je lovaca sudjelovalo na takmičenjima, no okosnicu ekipe činili su sljedeći lovci-strijelci: Mirko Kuntić, Franjo Kuntić, Stanko Hoić (mladi), Zvonko Gršić, Danijel Klancir, Zvonko Korpar, Miroslav Matko te stažisti Mladen Hoić i Krešimir Kuntić. Ta skupina streljačkih entuzijasta sudjelovala je na svim takmičenjima održanim u Hrvatom zagorju, a i šire oko Varaždina, Zagreba i Velike Gorice. Potaknuti dobrim rezultatima ekipno, a posebno pojedinca Mirka Kuntića, koji je redovito bio u sastavu tadašnje općinske (danas županijske) ekipe i bio pojedinačni pobjednik Hrvatskog zagorja, te sve većim interesom mladih koji se okupljaju oko streljaštva, LD „Šljuka“ donijelo je odluku o izgradnji vlastite streljane.

*Reprezentacija Lovačkog ureda Zlatar ,
1.mjesto Zagorja u Zaboku 1978.g.
Slijeva stoje: Mladen Vucika, Milivoj Vucika,
Stjepan Bukvić, Zvonko Markulin-Nonek,
Ivan Krajnik, Tomo Horvat, Danijel
Kovačićek
Slijeva čuče: Miroslav Matko, Mirko Kuntić i
Krešo Kuntić*

1980. godine postignut je dogovor s tadašnjom Poljoprivrednom zadrugom Zlatar o doniranju zemljišta za potrebe izgradnje streljane kraj Lovačkog doma. Akteri toga dogovora bili su Drago Đurek i Mirko Kuntić te od strane PZ Zlatar agronom g. Spevec. Na dobivenom zemljištu odmah se pristupilo izgradnji streljane.

Izgradnjom streljane stekli su se uvjeti za organizaciju gađanja koja se od tada redovito održavaju sve do današnjih dana, uz jedan manji prekid. Devedesetih godina Općina Zlatar Bistrica pokreće manifestaciju „Zlatarbistričko proljeće“ a naše takmičenje u gađanju glinenih golubova postaje tradicija.

Predvođeni Josipom Šumigom (najveći dio su njegove donacije u izvođenju radova, materijalu i novcu), 1996. godine pristupilo se uređenju strelišta i rekonstrukciji samoga bunkera.

Streljana je uvijek magično privlačila mlade i stare lovce, kako naše tako i okolnih udruga, te bila mjesto stvaranja i širenja prijateljstava među lovcima cijele okolice. Godine 2000. Mirko Kuntić uvršten je među legende streljaštva naše županije. Iz našeg Društva potekla su dva vrhunska strijelca, Krešimir Kuntić i Josip Šumiga, koji su se afirmirali ne samo na lokalnom već i na državnom nivou, osvajajući medalje na državnim takmičenjima što, nažalost, nije poznato lokalnoj javnosti. Važno je napomenuti da su Mirko Kuntić, Krešimir Kuntić i Josip Šumiga, svaki u svoje vrijeme, bili nosioci i pokretači streljaštva te su uz doprinos svih članova LD „Šljuka“ najviše zaslužni što streljaštvo i danas postoji te imamo vrlo dobru ekipu strijelaca koja mora nastaviti dobro utabanom stazom prethodnika.

„Zlatarbistričko proljeće“ postalo je tradicija na kojoj se svake godine okuplja sve više strijelaca, ali i posjetitelja - običnih ljudi koji se u vrijeme manifestacije okupljaju u našem Domu, a to i jest cilj i svrha našeg Društva.

*Županijsko prvenstvo u Kraljevcu na Sutli,
– Josip Šumiga prima pehar za osvojeno 4. mjesto
06.09.2009.g.*

*Državno takmičenje u Trap-u, Zadar 2009.
Stoji treći slijeva: Josip Šumiga, predstavnik LD „Šljuka“, među prvih 10 pojedinačno*

8.2. LOV I EKOLOGIJA

Lovstvo, ta iskonska aktivnost čovjeka, stara ja koliko i čovječanstvo. Povijest lova seže od postanka čovjeka. O toj iskonskoj aktivnosti ovisio je njegov život. Zato nije ni čudo da su imali božanstva lova.

U vrijeme kada se čovjek počeo baviti poljoprivredom, stočarstvom i drugim aktivnostima i nije više ovisio o lovu, lov mu je i dalje ostao vrlo važan čimbenik. Kako je lov oduvijek bio povezan s prirodom, čovjek postaje neobjašnjiva spona s prirodom i uvijek joj se vraća. Sigurno je jedno, lova će biti dok bude i čovječanstva. Bez čovjeka, bez njegova postojanja u prirodi, bio bi upitan opstanak pojedine vrste flore i faune. Uloga čovjeka-lovca u njegovom prirodnom okruženju-lovištu poprima sasvim drugačiju ulogu, on postaje sve više zaštitnik prirode i životinja, njegova ekološka svijest sve više dolazi do izražaja. Aktivnosti u lovištu ne svode se više samo na lov, već se usmjeravaju na čuvanje prirode i života u njoj.

Lovačka društva u svojim lovištima planiraju i provode niz aktivnosti na zaštiti prirode i divljači. Vršiti se čišćenje šuma od odbačenih olupina automobila, bijele tehnike, guma i drugih zagađivača koje su ekološki neosviješteni građani donijeli u naše šume, potoke i livade.

Lovci LD „Šljuka“ poduzimali su niz akcija na očuvanju prirode na način da su čistili šume i vodotoke od raznog otpada koje su neodgovorni pojedinci unosili u lovište. Pojačanim lovačkim aktivnostima u lovištu, naši su lovci pridonijeli očuvanju prirode i pojačali zaštitu divljači od krivolova.

Divlje odlagalište kod naselja Kapci

*Divlje odlagalište kod
naselja Hajdeki*

*Divlje odlagalište kod
naselja Kapci*

8. 3. „JAVOROVA STAZA ZDRAVLJA“ U LOVIŠTU LD „ŠLJUKA“ Zlatar Bistrica

U Općini Zlatar Bistrica svojim aktivnostima i djelovanjem ističe se Hrvatsko planinarsko društvo „Javor“ Zlatar Bistrica. Svoju aktivnost ono je usmjerilo na cijelu Lijepu Našu gajeći ljubav prema prirodi, pronalazeći ljepote krajobraza, uživajući u druženjima s planinarima, ali ne samo s njima, nego i sa svim ljubiteljima prirode, planina i prirodnih ljepota.

Uvažavajući moto „kretanjem prema zdravlju“, a uživajući prekrasni krajobraz Općine Zlatar Bistrica u kojem je, između ostalog, smješteno i lovište LD „Šljuka“, upravo je od lovaca u planinarskom društvu pokrenuta inicijativa za uređenjem šetnice „Javorova staza zdravlja“.

Najprije je zamišljena kao šetnica gdje će stanovnici Zlatar Bistrice, naučeni na sjedalni način života uz sve manje kretanja, moći nedjeljom poslije ručka kroz 2-3 sata laganog hoda napuniti energijom mišića, udahnuti svježeg zraka i napuniti fizičke rezervoare za sljedeći radni tjedan.

Od ideje do ostvarenja proteklo je kraće vrijeme i staza je „rođena“ 22. lipnja 1998. godine. Želja osnivača staze bila je da ista pokaže namjericima našu floru i faunu, poveže s prirodom dio povijesti naše općine, upozna šetače s ljepotama šume, livada, kurija, mirisom cvijeća i sijena, trave i orošenog lišća u šumi, a ako ima sreće, da ugleda i lisicu, zeca, fazana, srndaća i srnu, pokoju šojku i jastreba, upozna zvuk kucanja djetlića, kao i kukanje kukavice.

Od tada neumorni planinari HPD-a „Javor“ svake godine s gostima iz drugih planinarskih udruga obilaze stazu, počevši i završavajući obilazak u Parku HPD „Javor“.

S obzirom na obilazak staze brojnih planinara iz 5 županija i grada Zagreba, odlukom rukovodstva Društva, staza prerasta u svojevrsni planinarski put 2003. godine, obilazak se nagrađuje brončanom, srebrnom i zlatnom značkom i posebnim priznanjem za svakoga koji prođe taj put 10 puta, ali samo 22. lipnja, na dan otvorenja staze.

Na stazi su sklopljena mnogobrojna prijateljstva, dogovorena druženja. Unatoč brojnim sudionicima obilaska, svaki je obilazak podrazumijevao držati se ekoloških principa i ne narušavati ravnotežu flore i faune.

Svi objekti (mali mostići – brvi, kao i odmorište) napravljeni su od prirodnih materijala i mogu se reciklirati. Isti služe i lovcima da kod obilaska terena lakše prelaze potočiće, a na odmorištu mogu sjesti na improvizirane klupe i stolove te napraviti kraći domjenak između dva pogona.

Ljepote staze i značaj prepoznala je i naša Osnovna škola te je ubrzo 1999. godine, na jednom kraćem dijelu u sastavu staze, otvorila Prvu poučnu stazu u Hrvatskom zagorju. Na određenim mjestima postavljene su ploče te je riječju i živim prikazom posjetiteljima – obilaznicima staze, prikazana kratka povijest naše općine, opisi lisica i lisičje jame, bjelogoričnog drveća i četinjača, opisan je i šumski mrav, šumska lokva i njezini stanovnici, a napisana je i pokoja dječja pjesmica o divnom krajobrazu i ljubavi prema prirodi.

Javorova staza „živi“ među nama, isto kao i prva poučna staza Osnovne škole Zlatar Bistrica, obje prenose glas o Zlatar Bistrici kao kulturnom i plemenitom mjestu diljem Lijepe Naše. Staza je na raspolaganju svima koji su, ne samo nedjeljom nego i svakim danom, odlučili provesti nekoliko sati u prirodi, a uz to uživati u flori i fauni krajobraza, ubrati koji gljivu, uživati u cvrkutu ptica i mirisu prirode.

9. O LOVAČKIM PRAVILIMA I OBIČAJIMA

Različiti su doživljaji i događaji s vremenom oblikovali mnoge lovačke običaje, pravila i navike, kojih se mi lovci rado držimo i njegujemo ih jer su dio identiteta, po njima se prepoznajemo i oni nas predstavljaju u javnosti. Običajni obredi katkad su i glavni događaj lovačkih druženja, proslava uspjeha društva ili pojedinaca, obljetnice, dodjele priznanja ili pak oproštaj od lovca koji je umro.

Osobitu vrijednost ima običaj odavanja počasti odstrijeljenoj divljači nakon završetka lova kad iskazujemo suosjećanje zbog posezanja u prirodu i samu bit života.

Lovački su običaji i obredi nastali zbog poriva lovaca da na prikladan način izraze svoje osjećaje u lovu, svoje doživljaje prirode i životinjskog svijeta u njoj te odrede norme ponašanja. Oni su izraz društvenog i kulturnog života ljudi određene sredine.

LOVAČKI POZDRAV

U nas je ovriježen lovački pozdrav „Dobra kob!“ a odgovor je „Hvala“. Kad nekome poželimo dobru kob, time mu zapravo želimo uspješan i sretan lov.

ZELENA GRANČICA I POSLJEDNJI ZALOGAJ

Zelenu grančicu kao simbol lovci nose na svojim druženjima, priredbama, svečanostima i sprovodima. To je najčešće vršni izbojak neke od crnogoričnih vrsta, hrasta ili graba, a nosi se na desnoj strani lovačkog šešira. Ona je svojevrsno obilježje lovaca, a znak je njihove zahvalnosti divljači za trofeje koje stječu, i njihove pripadnosti lovačkoj zajednici.

Lovac ne odstreljuje divljač na primitivan način, nego to čini tako da joj zada najmanje boli. Iz poštovanja prema njoj i zbog zahvalnosti za pruženo zadovoljstvo lova, odaje joj posljednju počast stavljajući joj u usta grančicu kao posljednji zalogaj. To je ritual pomirbe s ubijenom životinjom i molba za oprost zbog oduzimanja života.

PRAVILO PRVA KUGLA, POSLJEDNJA SAČMA

Ako je nekoliko lovaca pucalo na istu divljač te su se koristili zrnom, divljač pripada prvom, a u slučaju korištenja sačme, posljednjem lovcu koji je na nju pucao.

Pucanje na zeca na logi ili fazana na grani ne dolikuje ispravnom lovcu. Kad odstrijeli divljač, pravi lovac odmjereno iskazuje zadovoljstvo uz osjećaj sažaljenja i poštovanja prema divljači.

POLAGANJE I RAZVRSTAVANJE DIVLJAČI

Prije nego joj se svečano iskaže počast ili uputi pozdrav, divljač se na prikladnom mjestu u lovištu ili kraj lovačke kuće položi i razvrsta u tzv. štreku, u redove od desnog prema lijevom krilu, a svaki primjerak treba ležati na desnoj strani. Tako poredana divljač zorno pokazuje kakav je bio uspjeh u lovu. Preko tako razvrstane divljači nikad se ne prelazi jer bi to svjedočilo o njezinu nepoštivanju.

POZDRAV DIVLJAČI

Kad je lov završen, a divljač poredana u štreke, lovnik poziva sudionike lova na zbor pokraj nje radi pozdrava. Sudionici lova postroje se u vrste iza divljači, a lovnik staje ispred položene divljači i ukratko opiše tijek lova, ocijeni svoje i ponašanje drugih lovaca i uspjeh lova te nabroji koliko je čega odstrijeljeno i koliko je hitaca ispaljeno. Nakon toga izriče zapovjed „Pozdrav divljači!“, pogleda položenu divljač i kaže: „Ulovljenoj divljači za lovački užitak hvala!“ Na to lovci podignu lovačke šešire i kažu uglas: „Hvala“. Poslije toga lovnik zahvali prirodi na lijepom danu i pruženom užitku lova, pohvali disciplinirane lovce i nabroji nepravilnosti. Nakon toga pozove sve na „posljednji pogon“, tj. na jelo i piće, obično u lovački dom.

NOŠENJE LOVAČKIH ZNAKOVA

Lovačke značke i trofeji poput lovačke vitice, uvijek se nose na lijevoj strani šešira, a odličja na lijevoj strani prsa. Na lijevoj strani šešira članovi Hrvatskog lovačkog saveza nose značku saveza.

LOVAČKO KRŠTENJE

Kao što su se u srednjem vijeku krstili vitezovi prilikom primanja u svoju bratovštinu, tako se po uzoru na te obrede u lovačkim redovima uveo običaj krštenja mladog lovca, kako bi ga se uvelo u redove „pravih lovaca“, ali tek pošto odstrijeli divljač.

Lovačko krštenje obično se obavlja nakon zajedničkog lova ispred lovačkog doma ili u prostoru doma, a po objavi lovnik da je mladi lovac imao sreću i odstrijelio divljač. Iza toga bira se tročlano povjerenstvo koje će provoditi postupak krštenja i stvoriti veseo ugođaj toga obreda. Nakon ispitivanja predsjednik objavi da je mladi lovac položio ispit i da će zato biti lovački kršten, zapovjeda mu da prsima legne na klupu pored položenog plijena, a po glavi mu izlije par kapi vina i pritom govori: „Krstim te u ime božice Dijane i sv. Huberta za lovačku čast i poštenje, u ime zelene bratovštine lovačkih društava za složno drugarstvo a u ime nazočne lovačke družine za pravilno lovačko ponašanje“. Pri tome udara lovca šibom po stražnjici.

Nakon krštenja lovac ustane, poljubi ulovljenu divljač, a predsjednik povjerenstva razglasi da je postao punopravan lovački drug i član lovačke zajednice. Lijep je običaj da nakon krštenja mladi lovac daje svečanu izjavu koja od prilike izgleda ovako: „Svečano izjavljujem da ću se potpuno zalagati i boriti se da se poštuju Statut Hrvatskog lovačkog saveza, lovačkog društva i pravilnik o lovnom redu. Čuvati ću, braniti i hraniti svu divljač i ptice u lovištu. Boriti ću se da se poštuju sve odluke društva i spreman sam braniti svoju domovinu“.

POSMRTNI ISPRAĆAJ LOVCA

Kad umre lovac, običaj je da ga njegovi drugovi, uz suglasnost njegove obitelji kojoj izraze sućut, isprate na poseban način kao svog člana, odajući mu time posljednju počast. Sve se obavlja u svečanim lovačkim odorama. Pola sata prije pokopa ispred pokojnikova odra četiri lovca bez puške drže počasnu stražu. Vijenac lovačke organizacije nosi se na čelu lovačke povorke, a nad otvorenim grobom lovci drže govor. Nakon oproštajnog govora slijedi počasni pucanj.

Pokop prvog predsjednika društva Andrije Klancira 1984 .godine

PIJENJE LIJEVOM RUKOM

U naših se lovaca, pod utjecajem austrijskih i njemačkih lovaca, razvio običaj pijačja lijevom rukom. Najčešća legenda o tome potekla je od Henrika II. Navodno je bio jako ljubomoran, pa je za vrijeme jedne večere poslije uspješnog lova, zapovjedio svima da piju lijevom rukom jer je opazio suparnikovu lijevu ruku na koljenu svoje žene. Taj se običaj pijačja lijevom rukom u nas toliko proširio da se pijačje desnom rukom smatra ne lovačkim ponašanjem, a onog koga se zatekne u tome kažnjava se.

LOVAČKI ZAŠTITNICI

Lovci su od davnina tražili pomoć u lovu od različitih svetaca, ovisno o vlastitoj vjeri i običajima. Tako se spominje božica Dijana. Poznata grčka djevojačica lovačica je, stroga je i atletska je personifikacija čednosti.

Sveti Hubert je kao mladić bio sklon svjetovnim užicima, a osobito lovu. Loveći na Veliki petak, ugleda bijelog jelena s raspelom među rogovima, što ga uplašilo, te se on preobrati na kršćanstvo. Odrekne se lova i žena te postane biskupom od Maastrichta. Nakon smrti, tijelo mu je dana 3. studenoga 743. godine preneseno iz groba i položeno u samostan u Ardenima, pa se taj dan slavi kao njegov spomendan.

Zahvaljujemo sponzorima koji su omogućili izdavanje ove monografije : Krapinsko-zagorskoj županiji na čelu sa Županom i Općini Zlatar Bistrica na čelu sa Načelnikom općine.